

L'OPINIÓ

Any V-Número 315 • BARCELONA • Dimarts, 7 de juny de 1932
Preu: 10 cèntims

POLITICA A PLENA LLUM MES "FUERZAS VIVAS" QUE OPINEN

Hem dit, anteriorment, que hi ha molta gent que encara no s'ha adonat ben bé del que representava el canvi de la Monarquia per la República. Cada dia ens trobem davant de nous casos que ens confirmen en aquest criteri. I estem pensant que potser caldrà esperar que vingui una generació completament nova perquè aquest concepte viciat que la República és ne molts aspectes igual a la Monarquia, desaparegui.

Això té un origen molt clar: la gran quantitat de ciutadans que no senten la República. D'una banda hi ha els monàrquics i les dretes en general, que tenen un concepte reaccionari que la vida política dels pobles, que naturalment no senten la República ni tenen gens de ganes de sentir-la. D'altra banda hi ha, també, una gran part de republicans — almenys s'ho diuen — que tampoc no tenen la més mínima noció del que República vol dir, quan es tracta d'un règim democràtic.

Cal acostumar-se a la idea que en règim republicà la intriga del temps monàrquic no és possible. Tots aquests elements polítics, pertanyents a diversos partits republicans que no governen, que cada vint-i-quatre hores llancen la notícia que s'ha produït una crisi, que Azaña ha dimisit amb caràcter irrevocable, que el Govern és a terra, haurien de saber que, possiblement, aquests rumors podien provocar una crisi real en el temps de la Monarquia, però que és físicament impossible que la provoquin amb la República. Amb la República, el Govern és alguna cosa de més responsable que quan regnava Alfonso XIII. És un organisme perfectament i absolutament responsable, que actua recolzat en una majoria parlamentària, i mentre aquesta no li falli — i durant la discussió de l'Estatut no li fallarà — tot el que sigui parlar de crisi, són ganes de perdre el temps.

El senyor Lerroux que és un polític de responsabilitat plena, sap que en la pràctica parlamentària democràtica, aquest és el camí a seguir, i ell serà com ho ve essent, el primer que el respecti per damunt de les impaciències d'alguns dels que el segueixen. Li recordava Azaña en el seu discurs de divendres passat, i la cosa quedava ben clara. Una crisi no es produeix perquè un senyor li digui al cap del Govern que plegui perquè té ganes de passar a governar ell. El Poder no és necessari demanar-lo. En el moment en què el Govern ha perdut la confiança del Parlament per un motiu determinat, el Poder va a parar, automàticament, a mans d'aquell partit o grup de partits que demostren, constituïnt majoria, posseir una coincidència de visió en el conjunt de l'obra que estava en curs de discussió i que ha estat motiu de la crisi.

Els que es pensen que provocant una crisi enterrarien l'Estatut de Catalunya, van errats. Si la crisi fos provocada i el Govern que vingüés al darrera d'aquest pretengués passar de llarg l'Estatut, o diferir la seva aprovació, aquest Govern estaria fallit des de la seva naixença, amb la possibilitat que també restés fallit, de resultes d'aquesta actitud, el règim. Una crisi en aquests moments, perquè no fos una crisi de règim, s'hauria de resoldre en el sentit que el Govern que substituï l'actual, carregués amb la responsabilitat de fer aprovar l'Estatut pel Parlament. Cap Govern no podria viure prescindint de Catalunya, ni la República pot assegurar-se sense resoldre el problema de la nostra llibertat, que només es resol reconeixent-la.

La clàssica traveta del temps de la Monarquia — els castellans en diuen "zancadilla" i queda més clar — no és possible en règim de República. Azaña deia que per a formar Govern es necessita: tombar l'existent, rebre del President de la República l'encàrrec de formar-ne un altre, formar-lo, i presentar-se amb ell a les Corts, trobant-hi una majoria disposada a recolzar el Govern acobat de formar. Es així com es tramiten les crisis i no pas amb "zancadillas". Si Indalecio Prieto ha estat joguina d'algú amb les seves declaracions, el cap del Govern ha dit ben clar que aquesta no és una República de conxorxes i de conciliabuls, sinó que tot es debat a la llum del dia al davant del Parlament. Els homes de la República no cultiven la traveta. Ho deia dies enrera des del seu editorial El Liberal, de Madrid, i tenia tota la raó: El dia que uno de los hombres de la República entrara en una conjuración contra el Gobierno, en una de esas maniobras estilo viejo régimen, ese mismo día habría terminado su carrera política.

Perden, per tant, el temps els que cultiven el canard de la crisi. Amb la República, no serà possible abatre els Governos com amb la Monarquia, pels procediments de la Monarquia. Cal que s'hi comencin a acostumar aquells que es pensen que en aquest ordre de coses, tampoc no s'ha canviat res, com segueixen pensant-ho en tants altres ordres de coses. Si sentissin, de debò, la República, ja no se'ls acudiria de pensar-ho.

I quant als impacients, els que esperen que després d'Azaña, han d'esser ells els cridats a governar, sàpiguen que moltes vegades la impaciència excessiva acaba per allunyar, definitivament, el que es cobeja.

Azaña marxarà del Govern el dia que, materialment, no pugui continuar governant, perquè no compta amb el nombre de vots indispensable per a tenir la seva obra recolzada en una majoria parlamentària, encara que aquesta majoria només sigui d'un vot. Creure's, però, que marxarà qualsevol dia perquè algú, digui's com se digui, li cridi: —Apa, marxa, que ja fa massa temps que governes, i em penso que ja ha arribat l'hora que em toqui a mi — és viure en un món completament irreal. Aquests que pensin d'aquesta manera, és possible que no arribin a governar mai.

LES INSIDIES CONTRA ELS HOMES DEL REGIM

Madrid, 6. — El ministre de Finances ha rebut aquest migdia els periodistes. Referint-se el senyor Carner a la notícia publicada per un diari sobre que la muller d'una personalitat de la República havia volgut travessar la frontera portant 70.000 duros, ha dit el ministre que s'havia fet esbrinacions prop de totes les duanes espanyoles a la frontera francesa, Port-Bou, Irun i Canfranch, i li han comunicat que no tenien notícies que hagués ocorregut cap incident d'aquesta mena.

—Crec, doncs—ha afegit el senyor Carner—, que es tracta d'un infundit de bona fe, transmès pel corresponent.

—Doncs s'insinua—ha dit un periodista—que es tracta de la muller del senyor ministre.

—Si sóc viduo—ha exclamat el senyor Carner en to doloret per l'absurd rumor que s'ha fet circular—,

Tampoc no crec que es tracti de la muller de cap dels meus companys, ja que amb tot i ocupar alts càrrecs, no crec que tinguin abundància de diner. En fi, un infundi més.

ELS ALARMISTES VOLDRIEN INTERRUPTURE LES VACANCES DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Madrid, 6.—Aquesta tarda circulà per Madrid el rumor que el senyor Alcalà Zamora havia abandonat, precipitadament, Priego, dirigint-se cap a Madrid. Els informadors anaren a la Presidència de la República, a la del Consell i el Ministeri de la Guerra per tal de comprovar aquest rumor, i als esmentats Centres els indicaren que desconeixien en absolut tal viatge, que res no explicava.

TOTES AQUESTES "FUERZAS VIVAS" QUE SOLAMENT COMPAREIXEN QUAN ES TRACTA D'OPOSAR-SE A ALGUNA ASPIRACIO CATALANA, QUE ENS RETREUEN A CADA PAS L'ARANZEL I ENS VOLEN FER CREURE QUE VIVIM A L'ESQUENA DEL PAIS, ¿NO HAN PENSAT MAI QUE UNA SIMPLE FRONTERA ELS ALLIBERARIA DEFINITIVAMENT DELS CATALANS? O ES QUE ES PENSEN QUE CATALUNYA TAMBE HA DE VIURE SOTA LA REPUBLICA EN REGIM COLONIAL?

LA NOVA ETAPA HERRIOT

EL GOVERN FRANCES ES PRESENTARA, AVUI, DAVANT LA CAMBRA

Ha estat impossible ressuscitar el "càrtel". Els socialistes condicionaren llur participació ministerial a la inclusió en el programa del govern Herriot de certes aspiracions de moment irrealitzables, com són la nacionalització dels ferrocarrils i la setmana de quaranta hores. Els radicals han refusat una entesa basada en aquests termes.

El govern Herriot, doncs, es presenta avui davant la Cambra compost, únicament, per radicals, de dos o tres matisos, però radicals únicament. Això, naturalment, li redueix considerablement el seu suport parlamentari, compost pels partits radical-socialista, republicà-socialista i socialista-francès, aquest darrer no cal confondre'l amb el S. F. I. O., el de Blum. Tots aquests grups, i més algun altre numèricament feble que se'ls pugui agregar, no arriben de bon tros als 308 diputats, que és la majoria absoluta de la Cambra.

La plataforma parlamentària del Govern Herriot, seria, doncs, molt precària, sinó fos de preveure que els socialistes, malgrat no hi hagi entesa formal, el sostindran en tot allò que no contradigui els principis propis. El sostindran, sobretot, perquè si ells l'abandonessin, el nou ministeri hauria de cercar, fatalment, un recolzament cap a la dreta.

Malgrat aquesta perspectiva d'equilibrisme parlamentari, Herriot sembla que està disposat a actuar amb empena. S'anirà amb decisió a la nivellació del pressupost i a l'organització de la pau. Aquesta darrera matèria serà, especialment, tractada pel nou govern francès. No oblidem que el seu president, Mr. Herriot, s'ha reservat per a ell la cartera d'Estat.

Herriot s'ha rodejat de col·laboradors il·lustres. Figuren en el nou ministeri noms tan prestigiosos com els de Painlevé, Daladier, Boncour, Chautemps, De Monzie... Tot un primer equip.

PAINLEVÉ, CHAUTEMPS, BONCOUR I DALADIER, les figures més il·lustres del nou Ministeri Herriot

DISSIONS A L'AJUNTAMENT DE SARAGOSSA

Espanya, sense privilegis ni particularismes. En afer de tanta d'importància la ponència sols pot venir del Govern, perquè des d'aquell es proclami el règim més apropiat.

La qüestió docent i de l'idioma la creu compatible amb l'ensenyament que és de la competència de l'Estat.

La regió catalana es convencerà que, per tal d'extendre la seva cultura, el seu comerç i la seva indústria, ha de conèixer la llengua castellana.

La Cambra es reserva el dret a tractar amb amplitud el problema de les Finances quan estigui pròxima la discussió de l'articulat, per éser matèria que més afecta el caràcter i funcions d'aquesta entitat.

Saragossa, 6. — Ha quedat confirmat el propòsit de l'alcalde de presentar la dimissió del seu càrrec. En la sessió que se celebrarà divendres l'alcalde presentarà l'escrit de renúncia. El senyor Monzó s'ha acomiadat aquest matí dels alts funcionaris de la Casa.

Fonamenta la seva actitud en el fet que els radical-socialistes i els socialistes han plantejat la incompatibilitat entre els càrrecs d'alcalde i diputat a Corts. La minoria radical està solidaritzada amb l'alcalde i tots els tinentes d'alcalde d'aquest partit presentaran també llur dimissió per tal de donar majors facilitats per a la constitució del nou Ajuntament.

EL SENYOR MACIA INAUGURA LA FIRA DEL DIBUIX

En l'actualitat barcelonina cal destacar la Fira del Dibuix, instal·lada en els jardins Soler i Rovirosa, del carrer Corts. Donem una fotografia de la inauguració, a la qual hi assistí, entre altres autoritats, el president de la Generalitat, senyor Macià, el qual donà aquesta prova més de l'interès i l'afecte que li mereixen les manifestacions de cultura ciutadana